

Ensikertaa Kesängillä laskevat Emilia Tervonen ja Krista Fomin lähestyvät Pirunkurun pohjaa ja suuntaavat metsikköön.

Vapaalaskijoiden suosikki – Kesängin metsässä risteilee nousulatujen verkosto

Helsinkiläinen Tero Mononen pujottelee kivikoiden välistä kohti Kesängin metsänrajaa.

Jos Ylläksellä haluaa löytää vapaalaskun harrastajan, kannattaa suunnata Kesän-
kitunturin eteläpään rinteille. Viime
vuosien vapaalaskun suosion kasvu näkyy
Kesängillä valtatiekaltaisina nousulatu-
verkostoina ja kumparemaisina laskulin-
joina. Kesängin metsikössä nousukarvat
suhisevat lähes säästä ja lumiolosuhteista
riippumatta. Lumisateen jälkeen innok-
kaimmat lähtevät tunturiin jo aamuhä-
märässä.

Lämpimänä, mutta harmaana maaliskuu-
n alun päivänä lounaistuuli puhalttaa
ja märkää lunta lentee puurajassa. Jy-
väskyläläiset **Emilia Tervonen** ja **Krista Fomin**
lähtivät hiihtolomansa viidentenä
ja viimeisenä päivänä kokeilemaan lasku-
jen hankkimista omin voimin.

Vuokratuilla splitboardeilla eli nousua
varten halkaistavilla lumilautoilla liik-
kuva kaksikko päätti suunnata Kesän-
gille etukäteen tekemänsä verkkohaun ja
hiihtokeskuksen työntekijöiden vinkkien
perusteella. Tervosen ja Fominin mielestä
aloittelevakin takamaastoissa liikkuva löy-
tää hyvin tietoa esimerkiksi turvallisista
laskupaikoista.

Kesängin eteläpään halkaisevan Pi-
runkurun nouseminen oli hikistä hom-
maa, mutta palkitsevaa.

– Hetkeen ei ehtinyt katsoa taakseen,
mutta sitten kun vilkaisi, oli aivan upeaa.
Nousteissa ei tajunnut, miten korkealle on

jo päässyt, Emilia Tervonen sanoo.

Hiihtokeskuksen ulkopuolella liikku-
essa on omanlaisensa rauha, Tervonen ja
Fomin arvioivat.

– Saa mennä rauhassa omia reittejä,
Fomin toteaa.

Lämmin sää on tehnyt lumen pinnalle
murtuvan kerroksen, joka tekee laskemi-
sestä haasteellista. Fominin lasku tosin
meni vaikeaksi toisesta syystä. Vuokralau-
dan siteet oli asennettu niin, että Fomin
joutuu laskemaan väärä jalka edellä.

Sattumalta Pirunkurua nousee **Tero Mononen**,
joka lainaa monitoimityökälun. Siteiden
säätäminen kesken laskun ei tällä kertaa
kuitenkaan onnistu.

– Meni hetki, että tajusin, miksi lasku
tuntuu oudolta. Ei ole oikein tullut vielä
flow'ta, Fomin naurahtaa.

Jyväskyläläisten haaveena olisivat pi-
demmät takamaastoretket, kunhan ensin
saisi kerättyä lisää kokemusta.

– Voisi käydä lumiturvallisuuskurssin
tai vastaavan. Norja ja Lyngenin alue kiin-
nostavat, Fomin sanoo ja lähtee kurvaile-
maan Pirunkurua alas metsikköön.

Laskupaikan etsiminen lajin suola

Helsingissä asuva Mononen on kerennyt
jo nousta Pirunkurun yläosaan ja lait-
taa monojaan ja suksiaan laskuvalmiiksi.
Monoselle Kesänsä on tuttu tunturi vii-

me talvelta, kun hän työskenteli rinne-
ensiavussa Ylläksellä. Työtalven ohessa
rinteiden ulkopuolella laskeminen alkoi
kiinnostaa.

Nyt Mononen on Ylläksellä läpikulku-
matkalla. Päämääränä ovat Norjan tuntu-
rit ja vuoret. Sinne Mononen on menossa
ensimmäistä kertaa.

Kesängillä Mononen on pitänyt ehkä
eniten itään laskevista rinteistä.

– Yleensä katselen kartasta, minne
kannattaisi mennä. Se on tässä lajissa osa
viejäytystä, kun saa itse miettiä kohteita.
Vinkkejä ei tule niin kyselyä, Mononen
sanoo.

Viime talvena Ylläksen alueella liikkui
niin paljon vapaalaskun harrastajia ja mui-
ta ulkoilijoita, että esimerkiksi Kesänkijär-
ven parkkipaikka ruuhkautui ajoittain.
Monosta ei ole harmittanut, että tunturissa
on paljon väkeä laskemassa.

– Vähän tuntuu luovan turvaa, kun on
enemmän porukkaa, Mononen toteaa.

Takapihan mäellä on aina laskettu

Lumiturvallisuusasiantuntija **Antte Lauhamaa**
muistelee käyneensä Kesänkitun-
turissa laskemassa jo joskus 1990-luvun
lopulla. Lauhamaa ei muista, miten tuol-
loin tuli ajatus käydä laskemassa Kesän-
gillä.

– Aina siellä on joku laskenut. Viimei-